

Forslag, kan man i det Hele indskrænke sig til at henvide til de Bemærkninger, hvormed Lovudkastet første Gang blev Rigsdagen forelagt, samt til det i Udvalgsbetænkningen Anførte, og skal ikkun, forsaavidt man i enkelte Punkter har afvejet fra Udvalgets Indstillinger eller selv har fundet Anledning til at foreslaae Ændringer eller Tillæg til Lovudkastet, bemærke Følgende:

ad § 1.

Medens Ministeriet har optaget Udvalgets Forslag om de offentlige Veies Inddeling og Betegnelse af de til første Klasse hørende Veie, har man ikke i de af Udvalgets Fleertal anførte Grunde fundet tilstrækkelig Anledning til overensstemmende med dette Forslag at fravige den i det oprindelige Lovudkast optagne Betegnelse af de offentlige Veie, hvorefter alle offentlige Veie udenfor Landeveienes Klasse skulle henregnes til disse Veie. Man har anset det hensigtsmæssigt udtrykkelig at fremhæve, at der ikke gives nogen Klasse af Veie mellem de rent private Veie, som omhandles i Lov af 14de April 1865, og de Veie, der indbefattes under Lovudkastets Bestemmelser, men at disse komme til Anvendelse paa alle ikke private Veie. Da der derhos i Lovudkastets § 5 er aabnet Sogneforstanderskaberne eller Communalbestyrelserne Afgang til under Jagttagelse af en særlig formel Fremgangsmaade at erholde en offentlig Bivei, som ikke længere ønskes bevaret som saadan, nedlagt, har man heller ikke forsaavidt næret nogen Betænkelighed ved at bibeholde den i det oprindelige Lovudkast indeholdte af Udvalgets Mindretal tiltraadte Betegnelse af de offentlige Biveie.

ad § 2.

Ligesom det efter Udvalgets Forslag er overladt Indenrigsministeriet selvstændigt at tage Bestemmelse om, hvilke Veie der skulle henregnes til Landeveienes Klasse, saaledes maa det ogsaa være denne Autoritet, der har at tage Bestemmelse om, hvilke Gader der skulle betragtes som Fortsættelse af Landeveiene, uden at der forekommer Ministeriet at være Anledning til at gjøre dets Afgjørelse heraf afhængig af, at der forinden er tilveiebragt en Overenskomst i saa Henseende mellem Amtsråad og vedkom-

mende Communalbestyrelse. Man har derfor optaget det af Udvalgets Mindretal til denne Paragraph stillede Forslag.

I Paragraphens Slutning er foretaget nogle mindre væsentlige Ændringer, der deels angaae Udfærdigelsen af Fortegnelserne, hvilken man har paatænkt at lade stee ved Amtmændene, deels gaae ud paa nærmere at bestemme, paa hvilken Maade Fortegnelserne skulle offentliggjøres.

ad § 3.

For at undgaae Mistydning er det fundet rigtigst at optage en udtrykkelig Tilfjendegivelse om, at den de Veipligtige hidtil paahvilende Forpligtelse til at udføre Betarbejde in natura bortfalder for Landeveienes Vedkommende; ligesom man ogsaa har foretrukket istedetfor den i Paragraphens Slutning stete Henvisning til Forordningen af 29de September 1841 § 18, i Udkastet at optage de Bestemmelser i denne Paragraph, der fremdeles skulle være gjældende.

ad § 4.

Da Ministeriet har tiltraadt det af Udvalgets Mindretal fremsatte Ændringsforslag til § 2 angaaende Landeveisgaderne, har man i denne Paragraph ogsaa optaget Mindretallets Forslag om, til hvilken Bredde Gaderne skulle betragtes som Landeveisgader, mod hvilken Bestemmelse man Intet har fundet at erindre.

ad § 5.

Bed denne Paragraph har Ministeriet troet at maatte fravige Udvalgets Forslag. Idet man nemlig har erkendt Rigtigheden af, hvad af Udvalget er anført imod den i det oprindelige Udkast foreslaaede Tredeling af de offentlige Veie, har man ikke ved Udvalgets Bemærkninger kunnet overbevise sig om Nytten af paany, om end under andre Betegnelser, at opstille en saadan Tredeling; thi den af Udvalget foreslaaede første Klasse af Biveiene falder i Virkeligheden sammen med det oprindelige Lovudkastis „Amtsveie“. Ligesom disse adskille de sig fra de andre offentlige Biveie ved deres større Vigtighed for Samfærdselen og den deraf følgende Nødvendighed af en bedre og omhyggeligere Vedligeholdelse, og ligesom Amtsveiene fremtræde de iøvrigt ik-